Ročník XII. — Číslo 2. Kvasilov dne 16. ledna 1937. Opłata pocztowa uiszcz. gotówką. 35 gr.

Hlas Volyně

Týdeník věnovaný českým zájmům v Polsku.

Rukopisy se nevracejí.

ADRES REDAKCJI: KWASIŁÓW - CZESKI

Zkalíš-li pramen, neočekávej, že bude řeka čistá.

*

Diamant s chybou je lepší, než obyčejný kámen bez kazu.

O kalendáři volyňských Čechů na rok 1937.

V konci měsíce prosince do všech škol České matice školské byly zaslány rodinné kalendáře volyňských Čechů na rok 1937. Na jeho vytisknuti čekali jsme dosti dlouho, proto každý z nás ho jistě radostně přivítal a náležitě ocenil snahu ČMŠ, která již podruhé sama uskutečňuje vydání publikace z prostředí české Volyně. První publikace — Památník 10-leté činnosti ČMŠ. — měla by se nalézati ve všech našich veřejných knihovnách. Tuto publikaci ještě dnes za mírnou cenu možna objednati v Ústředí. Druhé dílo jest rodinný kalendář vol. Čechů, sestavený redakčním kroužkem (8 osob). Jest to opravdu nejen rodinný ale i náš vlastenecký kalendář. Kalendář jest obrázkový a má celou řadu pěkných obrázků z české Volyně a 4 podobizny vynikajících českých a polských státníků. Jak známo díky ČMŠ spolek Komenský vydal o nás dvě publikace, z nich první je sestavená Dr. Jos. Folprechtem, druhá Dr. Fr. Karasem Tedy máme 4 publikace týkajících se nás, kromě spisů K. Plamínka, který také svou tvorbu věnuje české Volyni.

Rod. kalendář čitá 124 stránky i s inserty. Celková uprava kalendáře jest upluě dobrá. Redakční kroužek skládajicí se z osob: učitelů pp. J. Vika, J. Kredby, J. Rebla, Kar. Půlpyila, Vl. Ficka a rolníků An. Flengra, J. Fojtíka a J. Rejzka, musel mnoho popracovati nád první prácí tohoto druhu. Upřímně se jim dekuje za tu nezištnou práci pro náš celek. Nechť je blaží to vědomí, že poskytli nám následováníhodný příklad jak nutno pracovati pro celek. Čim více obětavosti jest ze strany jednotlivců tak i hlavních správ našich důležitých institucí, tím život naši menšiny bude aktivnější. Budoucím pozůstanou dila, svědčicí o tom, že jsme zde byli a zanechali po sobě stopu. Práce všech účastníků jsou psany v nejlepší snaze, kladou čtenáři na srdce lásku k staré vlasti a lásku k nové. Kromě redakčního kroužku v tomto kalendáři umístili své články inž. Jansa a sl. Janatová.

Každý uznalý člen naši menšiny musí se radovati z toho, že děl popisujících českou Volyň přibývá. Však všecky publikace v budoucnosti prokážou službu kronikáři, který bude muset čerpati trochu látky v označených knižkách Povinnosti každého občana jest koupiti si tento kalendář volyňských Čechů. Neboť čím větší pochopení projeví celá Volyň, tím dodá větší chuť k další tvůrčí práci jak Ústředně tak i její spolupracovkům, kadr kterých ve většině čerpá se z dopisovatelů „H. V." Většina z nich začala tam své začátky, tam stavěla své první kroky na poli dopisavání. Tím samým zesnulý redaktor p. Ant. Perný dobře se zasloužil naši menšině.

Přítel.

Válka a diplomacie.

Na obou frontách, na té, kde se zabíjí nejnovějšími vynálezy, i na té, kde se hovoří ve zdvořilých formulích, posvěcených věky, se za posledních dní událo plno věcí. Na frontě je v proudu veliký útok povstaleckých vojsk proti vládním oddílům, hájícím Madrid a jeho okolí. V útoku je zasazeno mnohem více strojů všeho druhu, nežli bylo kdykoliv dosud. Úspěchy nejsou zatím podstatné. Všechno ukazuje na to, že válka mezi Španěly vešla definitivně do stavu nečekané rovnováhy sil: proti novým letadlům jedné strany vzlétají nová letadla strany druhé, nové oddíly jedné strany se setkávají na frontě s novými vojsky odpůrců. Podstatně se ovšem mění ráz bojů: byly to s počátku povstání malé šarvátky, po nichž následovaly veliké ústupy vládních vojsk. Nyní jsou to krvavé boje, po nichž je úspěchem dobyti vesnice, kopce, můstku přes nějakou říčku atd. Občanská válka ve Španělsku se stává čím dále tím více skutečnou válkou evropskou, vedenou s použitím všech technických vymožeností, kterých vojenská věda používá. Tento vývoj by se zdál směřovat k tomu, že se na konec obě strany proti sobě zakopou a že se zákopová vojna povleče po měsíce, ne-li po léta. Ani to není v občanské valce novota: i v ruské občanské válce, největší, kterou naše generace viděla, bylv situace, že vojska stála proti sobě v primitivních zákopech po celé neděle.

Co je v podstatě jiné, to je účast Nešpanělů v této španělské řeži. Nebylo sice ještě války, podobné válce španělské, aby se k bojištím nesbíhali lidé, jejichž sympatie s jednou či druhou stranou byly tak veliké, že překonávaly v jednotlivci strach před smrtí a lásku k životu. V balkánských válkách o osvobození z nadvlády turecké nebojovali jen dobrovolci z balkánských Slovanů a z Řeků, nýbrž dobrovolci z celého světa. Byron zemřel v Řecku na cestě do armády. Nové je to, že ve Španělské válce jsou dobrovolníků takové davy, že jejich oddíly v mnoha velkých bitvách vlastně nesou celou tíhu zápasu.

Diplomacie se od počátku obírala tímto problémem cizích vojsk. Napřed se zdálo, že důležitý je dovoz materiálu, a že hlavní starostí diplomacie těch států, které by ze španělské války nechtěly mít válku evropskou, bude zamezit tento dovoz. To byl vlastně úkol výboru pro nevměšování, zasedajícího v Londýně. Výbor se celkem neosvědčil. Právníci v něm sice vypracovali všelijaké zajímavé formule, avšak dovoz materiálu byl čím dále tím větší a větší. Kromě toho se objevil nový problém: problém dobrovolníků a vojenské pomoci. Ta věc vyrostla pak na problém hlavní.

Od samého počátku jednání tohoto výboru tu bylo stanovisko, které říkalo, že neintervence je možná jen tehdy, když bude účinná kontrola moří a hranic španělských. Bez kontoly není neintervence. Bez kontroly jsou jenom diplomatická prohlášení, kterým nemůže odpovídat žádná skutečnost. Protože jejich účelem bude, aby skutečnost se zatemňovala a komplikovala Tento názor o kontrole se objevil znovu po odpovědi vlád italské a německé na francouzsko britský návrh z 26. prosince o zastavení transportů dobrovolníků do Španělska.

K případnému novému návrhu na úpravu situace, který by vypracoval po italské a německé notě na žádost Anglie a Francie londýnský neintervenční výbor v praksi se zatím mnoho nezmění, neboť prostudování a uplatnění nového plánu by si vyžádalo několika neděl Poukazuje se na to, že mezitím zcela uvázl plán společného smírčího úsilí evropských států o zastavení španělské občanské války.

Osvětová hlídka.

Odysea úhořů.

Dánský přírodovědec Johannes Schmidt, jenž zemřel v březnu 1933, získal si nesmrtelnou slávu svými výz kumy o fantastickém putování úhořů, těch kluzkých a tajuplných obyvatelů našich řek a rybníků. Jeho objevy byly výsledkem skoro čtyřicetileté trpělivé práce badatelské na oceánech světa a dospěly k těmto poznatkům:

Úhoři se rodí na dně moře, kde ztráví nejútlejší mládí. Ke svému vývoji a vzrůstu potřebují sladké vody; když dospějí, vracejí se pomalu zpátky do moře a množí se a umírají tam, kde se před deseti lety narodili tisíce mil od míst, kde se úhoři loví a pojídají.

Podivná odysea dra Schmidta za úhoři by obsáhla několik svazků. Jeho energie a vynalézavost nejen, že připojily nové poznatky do pokladnice přírodních věd, nýbrž otevřely nové obzory badatelům, kteří se rádi zahloubají do problémů dědičnosti a studia všeobecné přírodní filosofie.

Schmidt zahájil svoje vědecká badání ještě jako universitní student, věnuje se hlavně studiu exotické květeny a fauny, ale hlavně zkoumání zásnubních obyčejů rozličných ryb, žijících v severním Atlantiku. Na jedné ze svých posledních výprav k Farským ostrovům, roku 1904, chytil první úhoří larvy, které byly kdy spatřeny v Atlantickém oceánu. A tento úlovek byl zahajovací kapitolou „úhořího eposu“.

Problém, jak se úhoř vlastně rozmnožuje, je velmi starý. Už před dvěma tisíciletími dráždil zvědavost a fantasii samotného filosofa Aristotela. Ještě nikdo totiž neviděl úhoří jikry, ani nerozeznal úhořího samce od samice. Bylo známo, že občas bývají viděna hejna maličkých úhoříků, jak se derou proti proudu řek, ale nikdo nemohl říci, odkud přicházejí, ani kam směřují. Proto fantasie měla volné pole a byly vymýšleny nejpodivnější zkazky, jako i ta, že úhoř se samovolně rozmnožuje v bahně řek.

Roku 1897 italští přírodovědci Grassi a Calandruccio chytili v Messinské úžině podivně vyhlížející a dokonale průhlednou rybku, kterou nazvali „Leptocephalem“. Dlouho ji pozorovali v akvariu a shledali, že rybka prodělávala několikerou komplikovanou proměnu, než se stala úhořem. Proto usoudili, že úhoři se líhnou v hlubinách Středozemního moře, jejich larvy jsou mořskými proudy vynášeny na hladinu a k ústím řek, vlévajících se do moře, odkud se potom rozšiřují do všech evropských řek, jezer a rybníků. Tato teorie byla částečně správná, ale měla množství mezer, zvláště záhadu, jak se úhoři dostávají do řek které netekou do Středozemního moře, nýbrž do jiných moří.

Otázka však byla považována za rozřešenou a vyskytla se znovu až po osmnácti letech, kdy Schmidt chytil svého Leptocephala u Farských ostrovů. Ihned mu napadlo, že italská teorie nemůže být docela správná, protože nelze předpokládati, že maličká a křehká larva, nemající ploutví, ani jiných pohybových pomůcek, mohla by uraziti dlouhou a těžkou cestu od úžiny Messinské do severního Atlantiku. Jediné proudy, které by ji tam mohly zanésti, přecházely od západu, od Ameriky.

Schmidt rozhodl, že bude-li sledovati tyto proudy, bude moci nachytati více těchto larev, což také učinil. I sledoval dráhu těch maličkých tvorů napříč celým Atlantickým oceánem k tajuplnému místu, odkud vycházeli. Podařilo se mu to a později stejným způsobem zjistil, jak se množí tresky.

Lze si představit nesmírné obtíže, s nimiž musel tento přírodovědec zápasiti, uvědomíme-li si, že úhoří larvy jsou naprosto průhledné a proto ve vodě neviditelné, vyjma dvou drobnohledných teček, jež představují jejich oči. Tyto larvy jsou po narození dlouhé pouze 4 milimetry, jejich kolébka se nalézá 1000 metrů pod hladinou moře a je vzdálena tisíce mil od evropských břehů, odkud se Schmidt vydal na svoji podivnou pout.

Výsledkem Schmidtova badání byly tyto poznatky:

Vajíčko, či jikra evropského úhoře je mikroskopická, průhledná kulička, nemající ani milimetr v průměru. Úhoři kladou jikry na dně atlantického oceánu mezi Bermudami a západním výběžkem Sargasového moře.

Z tohoto mikroskopického vajíčka se vylíhne maličká průhledná larva, podobná skelné střepině. Je sotva čtyři milimetry dlouhá a tak slabá a křehká, že se nemůže ani živit. Díky drobnohledné kapce tuku ve svém těle larva je unášena po hladině, kde začne růst vlivem slunečního tepla a světla a brzy se začne živit maličkými algami, jež plují na hladině. Na její hlavě se objeví dvě černé a stříbrné tečky — oči. V té době je larva podle terminologie přírodovědců „stará šest milimetrů“.

Spolu s nesmírnou spoustou jiných drobných živočichů jsou úhoří larvy unášeny Golfským proudem a větry. Za této dvouleté cesty napříč Atlantikem ke břehům Evropy a severní Afriky larvy rostou a dosáhnou velikosti sedmdesáti pěti milimetrů. Jsou ještě ploché a průsvitné, ale jsou už připraveny k první proměně.

Z této formy vyjdou larvy mnohem kratší a s valcovitým tělem. Tělo, původně průsvitné, nabude opálové barvy. Tvoří se krev a larva nabývá tvaru malé, růžové žížaly. Tkaň staré

Besídka.

W. Humphreyes.

Největší triumf.

Ve velké výši, téměř až docela ve špici plachtového stanu, předváděl Bimitri své provazolezecké umění a každý divák musil uznati, že on je skutečně mistrem ve svém oboru. Také majitel cirku mnul si radostně ruce, když říkal okolo stojícím artistům, že Bimitri je opět docela v pořádku. Toho odpoledne byl Bimitri indisponován a zdálo se, že bude nutno odřeknouti jeho představení. Cology, majitel cirku, byl bv málem plakal. Bimitri, miláček tisíců lidí, je neschopen vystoupiti. Odehrála se mezi nimi dosti ostrá výměna názorů, neboť Bimitriův temperament byl velmi výbušný vzhledem k jeho národnosti.

Bimitriův výstup skončil a po několika poklonách tleskajícímu davu odtáhl jej Cologe stranou.

„Dnes odpoledne byla u pokladny panika. Lidé se báli, že nebudete moci vystoupit.“

Snědý Bimitri s torsem Herkula a svítícíma očima se povýšeně usmál. „Ovšem, což by nalezli druhého Bimitriho?“

Cologe viděl pyšné zvlnění jeho rtů. Měl zkušenost v uklidňování rozzlobených artistů; ujišťoval jej, že Bimitri, mistr provazů, je jediný na světě.

„Ale je to takhle,“ pokračoval Cology, „musím se pro příště vyvarovati dnešních potíží. Našel jsem za vás nástupce.“

Bimitri vypukl v hlasitý smích. „Náhradník! Za Bimitriho? To je absurdní, protože jenom já jsem schopen probuditi v davu největší vzrušení, jakého je schopen.“

„Vím, ale mám mladíka, který má trochu skušeností ve vzduchu. Jmenuje se Tabard, je silný a hbitý, ale nejsem si jist jeho nervy. Přál bych si, abyste ho vzal s sebou až docela nahoru při příští zkoušce. Vycvičte ho trochu, pozorujte, jak na něho působí výška, a nebudete-li moci vystoupiti, on vás zastoupí.“

Bimitri pohlédl pohrdavě na Cologyho. „Zastoupí. Nesmysl!“

„Pravda, ale bude-li Tabard pod vaším dohledem, bude to i vám dobré. Jeho neschopnost zvýší v očích obecenstva vaše umění.“

„Dobrá, zkusíme to tedy,“ svolil konečně Bimitri a Cology uspokojeně odcházel.

Během času Bimitri trochu zneklidněl, neboť Tabard jevil podivuhodnou schopnost k létání ve vzduchu a stával se umělcem. Někdy Bimitri i uznával, že je větším než on sám a obával se toho, že on, Bimitri, by mohl ztratit to, co mu bylo dražší než život — moc nad davem. Při svých výstupech bledl pýchou a žárlivost hlodala prudce v jeho srdci.

Nadešel čas, kdy Bimitri a Tabard měli předvésti společný výkon.

Bimitri pyšně létal na hrazdě, jsa si jist, že opět jen on bude miláčkem obecenstva, neboť v příští hodině již

larvy zničily zvláštní buňky, zvané fagocyty, které se nacpou starou tkání, stráví ji a z materiálu takto získaného budují novou tkáň a orgány, vytvářejíce tak opravdu nového tvora.

Za příhodného počasí, nejraději za velmi temné noci, růžové žížalky plují k pobřeží a vnikají do ústí řek a potoků.

Rybaři znají jejich obyčeje a chytají jich nesmírně spousty do košů a hustých sítí. Tato lahůdka je zvláště oblíbena ve Španělsku.

Tito růžoví tvorové nejsou ještě pravými úhoři, nýbrž musejí projíti ještě druhou proměnou, která trvá několik dní. Z této proměny vyjde už hotový úhoř, ale velmi maličký, třebas mu to trvalo celé tři roky než dosáhl toho stadia.

(Pokračování.)

Dopisy.

Ze Straklova.

Dne 8. I. t r. sdružené spolky, hasičský sbor a těl. jednota „Sokol“ sehrály v sále p. V. Veselého obraz z vesnického života ve 3 jednáních — „Pismáková dcera“. Kus nanejvýš poučný a poutavý, který uchvátil veškeré obecenstvo. Již dávno nebylo k pozorování takový zájem u posluchačů jak při tomto kuse. Skutečně sám kus hlubok působí na každého a přidáme-li k tomu dobrou hru většiny účastníků nic divného, že přítomní tenkráte náležitě ocenili hru všech osob v tomto dramatě. Jejich dokonalá hra vzrušila každého do hlubin duše. Dojem z divadla byl opravdu hluboký. Celá veřejnost si přeje, aby naše herci zas nás vbrzku něčím podobným překvapili. Při uskutečnění toho divadla zase se osvědčilo a to znamenitě, že spojenými silami mnoho se dokáže. Srdečné díky patří jak iniciátorům tak i všem hercům toho skutečně cenného kusu.

Přítomný.

Pravoslavné svátky v Lucku.

Sotva doznělý rozpustilé tony Sylvestrovského večírku, již se znovu na třetí den pravoslavných svátků otevřela opona našeho jeviště a velmi četné obecenstvo mělo příležitost spatřiti dávno očekávanou premiéru hry „Choulostivá historie“. A bylo se skutečně nač podívat! Ovšem při snaživé a dovedné režii p. J. Parmy byl neúspěch úplně vyloučen.

Mladičká debiutantka sl. Valentová, si odnesla jistě dojem, že hrát na scéně není tak těžké, jak se zdá, a chce-li podáti správně ulohu zozpustilé, milé žáby, pravé mladičké Evy, neodrostlé ještě školním sukýnkám — a hrající si při tom na dámu — pak stačí hráti přirozeně. A že tak vskutku bylo — přesvědčil ji sklizený úspěch.

Něžná láska, s jakou její mamička (sl. Ž. Bečková) dělala přes všechna dceruščina šibalství čáru, jistě nezůstala mezi pozornými posluchači bez ozvěny. A abych kritisoval interpretaci rolí prof. Jeřábka, ředitele Vydry a tajemníka sofijského vyslanectví (pp.: J. Parma, B. Šebesta a J. Damašek) — toho se odvážit nemohu, neboť není učedník nad mistra. To raději vezmu do parády služku rodiny Krišových (sl. O. Kufrová), bych se i měl obávati jejího mrštného jazýčka, že mne odbude zrovna tak, jako pana tajemníka. A možná, že se též do mne zamiluje a bude si pudrovat nosánek a dělati masáž obličeje — kdož ví?

A víte, koho jsem si nechal naposled? Snad jsem se tou jeho nesmělostí též nakazil — nu, nebylo by divu! To jen důvtipná Eva mohla vědět, že když Vojta, student-premiant básník (p. T. Svoboda) řekl: „já-já-“ tím že žádal matinku o dceruščinu ruku, a když to „já-já-“ opakoval, to že si vyprošoval políbení.

A víte, proč to všechno klapalo? To se zeptejte starého suflera, jak se ze své budky namáhal, aby ho slyšeli jen herci! Až mu z toho ztuhly nohy. Když však jsem již tak nediskretní a prozrazuji slabou stránku všech našich ochotnických scén (jó, kdyby ty zkoušky mohly přicházet k hercům, to by byl život!), tož dovolím si zajít i za kulisy, abych shlédl nemocného hocha, vyhrávajícího pod okny své tklivé, teskné a zoufalé smutné melodie (p. B. Baloun). Při tom však se mi připletl do cesty človíček, který v místech, kde stál, zdál se být pátým kolem u vozu. Ale chyba lávky! Však on dobře věděl, co dělá, znal to z vlastní zkušenosti, jak dost nepříjemně se člověk cítí, nevyjde-li na scénu právě včas.

Což tedy ještě zbývá? Dal jsem vám náhlednout i za kulisy, abyste se přesvědčili, že veškerá zodpovědnost za dobré sehrání kusu nespočívá výhradně na těch, které vidíme mihati se na scéně, ale v velmi značné míře i na oněch, jichž práce vidět není — na neviditelných „hybných pákách“ zákulisí.

Vidíte, že mám vzpomínky velmi pěkné, a to proto, že jsem přišel na osmou, jak mne upozornila pozvánka. A víte, v kolik se začalo a proč? Ne, tak nediskretním přece jen nebude, na to se již musíte zeptat... obecenstva. r. c-a.

Z Lodže.

„Narodil se Kristus Pán veselme se...“

Celé svátky to zvučelo a zpívalo v našich srdcích, celé svátky jsme rádi naslouchali těm starým a přece zase

---

Tabard bude mrtev. Měl to již dobře promyšleno. Bimitri byl velmi bledý, když opustil po svém výstupu manéž, aby se připravil k vystoupení s Tabardem, který byl neméně rozechvělý trémou z prvního vystoupení.

Vkročili do manéže pozorováni deseti tisíci zraky a Bimitri vystupoval po provazovém žebříku následován Tabardem.

Bimitri šplhal výše, zatím co Tabard zastavil se na malé plošince.

Zatím co Bimitri bude se houpati na jedné hrazdě, měl Tabard skočiti s druhé a Bimitri měl jej zachytiti ve vzduchu. Zkoušeli to mnohokrát se zdarem, ale dnes se to nepovede, neboť Bimitri Tabarda pustí.

Bimitri zářil pýchou, protože věděl, že potlesk obecenstva patří jen a jen jemu a dole u vchodu do manéže ředitel i Cologny zírali s otevřenými ústy na Tabarda.

„K čertu, proč neleze?“ bručel ředitel i několik lidí z obecenstva.

Tabart však seděl na plošince zcela nehybně a Cologny si ihned uvědomil, co se stalo. „Ztratil nervy!“

Byla to pravda. Tabard neschopen pohybu hleděl dolů na obecenstvo, ale před očima se mu míhaly Bimitriovy čekající ruce. Ruce, které buď chytí — nebo mine. Obestíralo jej téměř delirium.

Bimitri znal tento strach ze vzduchu a téměř se obdivoval Tabardovi, který nalezl tolik odvahy, aby se vyšplhal o kousek výše a zůstal pak téměř viseti na laně, bez opory, pozorován lidmi, v jejichž očích se zračila hrůza nad brzkým pádem.

Bimitri sjel po laně až k Tabardovi a byl právě čas, neboť v okamžiku, kdy se jej dotkl, Tabard omdlel a zůstal mrtvě ležeti v Bimitriově náručí. Bimitri zaklesnuv obě nohy o provaz přehodil si se značným úsilím Tabarda přes rameno a prováděl to, co se zdálo zcela nemožným. Šplhal s Tabardem zpět dolů na plošinu do bezpečí. Oči všech bylu na něho upřeny a cirkem nezazněl ani šepot.

„Není možno, aby jej tam dopravil,“ šeptal zděšený ředitel a skrýval tvář v rukou.

Ale Bimitri to provedl. Fysicky vyčerpán dostal se konečně na plošinu, která byla ve výši asi dvaceti metrů nad menáží a složil tam Tabardovo nehybné tělo. Byl udýchán a když se narovnal a rozhlédl cirkem, splývalo vše kolem něho v mlhovinu, ale přece si uvědomil mrtvé ticho panující kolem.

To trvalo pouze okamžik; šílený potlesk, který nyní propukl, dával Bimitriovi plné zadostiučinění. Bimitri stál vzpřímený. „Teď jsem jim poskytl něco, co jim nikdo nikdy nemůže dáti. Zvítězil jsem a Tabard je zničen. Tohle byl můj největší triumf!“

Duše komediantova jásala nadšením a vítězoslávou, ale jeho tělesná energie byla zničena. Zavrávoral. Kalným okem rozhlédl se ještě kolem a a pak omdlel a jeho nehybné tělo v pomalých otáčkách padalo dolů do manéže.

tak novým zvěstem o tom narozeném dítatku, nesoucího celému světu spásu. Dnes již kouzlo vánoc uletělo a štědrovečerní radosti, zpěvy, koledy s nimi; zase celý rok budeme čekat na nové.

Měli jsme zde v Lodži pěknou štědrovečerní slavnost s dětmi. Sl. učitelka před vánocemi onemocněla a tak jsem se ujala pořádání slavnosti sama s obavou, že to bude dosti ubohé a s touhou a přáním to zařídit jak nejlépe dovedu. Když se přiblížil ten slavnostní večer a já pozorovala rychle plnící se sál lidmi, obávala jsem se, zdáž budeme moci svým programem zaujat mysl všech a připravit pěkný vstup vánoc. Mé obavy byli zbytečné, neb naše milé dítky se postaraly o to, aby se všech zmocnila radost a to kouzlo vánoc. Stromek zářil tolika světly a před ním děti s takovou chuti a radosti zpívaly a přednášely ty krásné vánoční písně a básně. Radost bylo pohledět na děti nejmenší, které s jakousi chloubou chtěli dokazat, že i oni již chtějí oslavovat toho Ježiška narozeného dnes v Betlémě. Těšíme se velice z toho, že naše děti v tak hojném počtu a tak rádi navštěvují Československý spolek. Školu českou zde nemají a tak alespoň částečně chce jim Spolek nahradit to co postrádají. Mají svou českou knihovnu, odebírají různé časopisy z Československa, které potom společně pročítají, zdokonalují se v češtině a nabývají všelijakých vědomostí. Pořádají se zde dětem v létě výlety do okolní přírody, což ve městě je zvlášť potřebné a příjemné. V zimě mají různé čajové večírky. Nejdříve jsme z dětmi hráli všelijaké zajímavé hry a potom jim pán Pavel Hájek připravil velice příjemné překvapení, a sice ukázal jim film, který sám sfilmoval, takže viděly na plátně známe tváře a potom nás filmoval s dětmi při různých hrách a slíbil dětem, že se brzy samí uvidí na plátně. To bylo radosti, smíchu a těšení se na ten příští film. Spolek se velice stará o své děti, chce si z nich vychovati dobré Čechy, kteří by byli vlastí chloubou. Z. B—á.

Dary a věnování.

Seznam

sbírek ve prospěch České matice školské a jejího školství obdržených od 1. do 31. prosince 1936.

1. O svatbě sl. M. Štechové v Bakovcích a p. B. Rašky z Korablišť na podnět p. J. Pokorného ve prospěch Matice sebráno zl. 10.30

2. Rodina E. F. Málová z Dunajeva věnuje ve prospěch Matice zl. 10.—

3. O svatbě sl. A. Kovaříkové z Malované a p. J. Stehlika ze Zborova na podnět p. A. Hory podniknuta sbírka ve prospěch Matice vynesla zl. 14,70

4. Při společenském večírku u p. A. Maršíka v Moskovštíně podniknuta sbírka mezi přítomnými vynesla zl. 9,99.

5. Odbor ČMŠ. v Bocánovce zaslal sbírku podniknutou o svatbě sl. A. Matějkové a p. Doležala v Bocánovce v obnose zl. 20,30.

6. O svatbě sl. V. Kouřilové a p. J. Horny v Novokrajově na podnět p. J. Kočiny sebráno ve prospěch Matičních škol zl. 42. —

7. O zlaté svatbě manželu F. a M. Přibylových v Novokrajově v kruhu svých přátel dětí, vnuků a pravnuků na žádost jubilantů podniknuta sbírka ve prospěch Matičních škol vynesla zl. 30. —

8. O svatbě sl. L. Janouškové a p. A. Jeníčka v Novokrajově na podnět p. J. Kočiny ve prospěch matičních škol sebráno zl. 26,30.

9. O svatbě sl. M. Hnízdilové z Dvakačovic, okres Chrudim v ČSR. a p. R. Mráčka z Volkova na podnět p. V. Kelnera sl. L. Hlušičková ve prospěch Matice sebrala zl. 56.50.

10. O svatbě sl. O. Cupalové v Mlodavě II. a p. A. Poláka z Mírohoště na podnět p. učitele V. Křivky ve prospěch matičních škol sebráno zl. 24 95.

11. O pohřbu p. A. Jony v Kněrutech na podnět p. J. Jony ve prospěch Matice sebráno zl. 8,30.

12. O pohřbu p. J. Žďárského v Novinech na podnět syna zemřelého p. V. Žďarského ve prospěch Matice sebráno zl. 16 22.

13. O svatbě sl. M. Rebové a p. V Vaníčka v Kopči na podnět p. A. Milera sebráno ve prospěch Matice zl. 6,54.

14. O svatbě sl. A. Štěchové v Krasilně a p. R. Čaje z Ludhardovky na podnět p. J. Ré sebráno ve prospěch Matice zl. 8.65.

15. Odbor ČMŠ. v Sofievce I. zaslal sbírku ze svatby sl. A. Hubálkové a p. J. Proška v obnose zl. 7,40.

16. Odbor ČMŠ. v Sofievce I. zaslal sbírku ze svatby sl. O. Jesinkové a p. J. Macíka v obnose zl. 7. —

17. O svatbě sl. O. Novákové v Mlodavě II. a p. Al. Mastného ze Sedmihran na podnět pp. A. A. Knoba a V. Mastného sebráno ve prospěch Matice zl. 47,60. V obnose tom novomanželé věnují zl. 25. — Při tytéž svatbě u ženicha v Sedmihranech sebráno p. J. Husákem zl. 25. — Úhrnem zl. 72,60.

18. Varšavští krajané věnují ve prospěch Matice zl. 25. — a podporu studujícímu na učit. ústavě zl. 21. — Úhrnem zl. 46. —

19. O svatbě sl. E. Hudrychové v Sergievce a p. L. Skramského z Nivy Hubinské na podnět členů místního odboru ČMŠ. sebráno ve prospěch Matice zl. 12,50.

Úhrnem obdrženo zl. 430,25.

Všem dárcům jakož i pořádatelům sbírek srdečně děkuje

Správa České matice školské v Polsku.

Oznámení.

Z Mírohoště.

Oznamujeme, že dne 19.I. 1937 r. v Mírohošti pořádá se Hasičský ples. K hojné návštěvě upřímně zve

Výbor.

Kronika.

Holandská princezna se svým chotěm v Krynici.

Přes to, že příjezd holandské korunní princezny Juliany a jejího chotě do Krynice byl zachován v naprosté tajnosti, vzbudila vzácná návštěva velký zájem v polské veřejnosti i v cizině. V rozhovoru se zástupcem listu „Express Poranny" prohlásil princ Bernhard, že si vybral Krynici, protože je tam blahodárný vzduch a protože slyšel chváliti krásnou polohu polských lázní. S pobytem je spokojen jako i princezna Juliana, která přijela po prvé do Polska.

Polsko bude mít v Habeši konsulát.

Polský velvyslanec v Římě, Wysocki, oznámil italské vládě, že polská vláda pověřila generální konsulát republiky Polské v Římě vykonáváním konsulární agendy na habešském území.

Radostný svatební den v Haagu.

Korunní princezna Juliana byla civilně i církevně oddána s princem Beruhardem z Lippe-Biesterfeldu.

Svatebního průvodu se zúčastnili členové královské rodiny a cizí urození hosté, kteří byli nadšeně pozdravováni při jízdě vyzdobenými ulicemi holandského hlavního města.

Francie žádá změnu politiky Německa.

Zatím co z německých informovaných míst se jeví velká zdrženlivost pokud jde o možnost návštěvy presidenta říšské banky dra Schachta v Paříži, připouštějí některé francouz-

ské kruhy, že dr. Schacht se setká při svém ohlášeném pařížském pobytu s francouzkými ministry a státníky. Znovu se však trvá na tom, že nemůže jíti o žádné prohloubení a plánovité jednání hospodářské pomoci Německu. Francie neučiní nic bez plné shody s Anglií a kromě toho činí, jak prohlásil výslovně před nedávnem ministerský předseda Léon Blum takovéto poskytnutí pomoci závislým na zásadní změně německé politiky, hlavně zbrojné.

Francovo válečné loďstvo bombarduje Valencii.

Sídlo Španělské vlády, Valencia, bylo bombardováno povstaleckým loďstvem. Útok přišel zcela náhle. Jakmile křižníky Francovy vlády pod vedením křizníku „Canarias“ se objevily, začaly hned ostřelovati opevnění a přístavní zařízení. Nastal poplach sirén, světlo bylo zhasnuto a i lidé hledali útočiště ve sklepech a v podzemních krytech. Po dvacetiminutovém bombardování zmizely válečné lodi ve tmě.

Sovětské lodi jsou zastavovány ve španělských vodách.

Listy přinášejí podrobné zprávy o dalším námořním incidentu, který se stal 8. ledna. Povstalecké lodi zastavily v Biskajském zálivu sovětskou loď „Smidovič“ a zavezli ji do jednoho z přístavů. Na „Smidoviči“, který přijel z Leningradu, byly potraviny, které prodal vývozní spolek sovětský španělské vládní obchodní organisaci. Na lodi bylo 1.850 tun žita, 919 tun čočky a 572 tun pšenice.

Vládní vojsko zahajuje ofensivu.

Vládní vojska zahájila ofensivu na madridské frontě. Přes to, že byla velmi hustá mlha, dosáhla vládní vojska svých bojových cílů a zmocnila se velkého množství válečného materiálu povstaleckého vojska. Také na jiném úseku madridské fronty miliční vojska zlepšila své posice a způsobila protivníkům velké ztráty. Jinak je na frontě činnost celkem slabá.

Americký zákaz vývozu zbrání do Španělska.

Resoluce kongrasu, uvalující embargo na vývoz zbraní do Španělska, prohlašuje, že tento vývoz bude nezákonný do té doby, dokud neskončí dnešní konflikt. Zakazuje se též vývoz válečného materiálu, který by mohl přes cizi země oklikou býti dovezen do Španělska. Udělená vývozní povolení byla zrušena. Na porušení těchto předpisů se stanoví pokuta 10.000 dolarů a vězení do jednoho roku.

Miny kolem španělského pobřeží.

Zpravodaj listu Temps oznamuje z Gibraltaru, že parník, jehož příslunost není známa, narazil při vstupu do přístavu v Malaze na minu a byl vážně poškozen. Ve zprávě se dodává, že povstalci položili miny podél celého východního pobřeží španělského.

Bývalá habešská vláda v Gore se podrobila, a to slavnostně.

Za předsednictví místokrále se konalo slavnostní podrobení vůdce bývale tak řečené vlády z Gore. Podrobení se zúčastnili 23 bývalí vedoucí činitelé habešského císařství. Po projevu, v němž maršál Graciani jako místokrál vzal na vědomí podrobení všech habešských náčelníků a slíbil podporu italské vlády.

Nový australský guvernér.

Novým astralským guvernérem byl jmenován lord Wakehrust, který jako kapitán John Loder hrál vynikající roli v britské zpravodajské službě, hlavně za světové války v Rusku a po světové válce v Port Saidu, kde se proslavil jako ojedinělý znalec italské koloniální politiky.

Světové zásoby pšenice

se odhadují na 4.233 milionů bušlů (bez Ruska a Číny). Ministerstvo zemědělství Spoj. států odhaduje, že to jsou od roku 1926 nejnižší zásoby. Snižování zásob dosvědčuje vzestupný pohyb cen na světových trzích.

Různé zprávy.

Tunel pod La Manche.

Francouzský výbor pro stavbu tunelu pod průlivem La Manche má nový projekt, podle něhož by stavba tunelu stála jen 800 milionů franků (přes miliardu Kč) a byla by vykonána za půl druhého roku. Vedl by mezi Calais a Folkestone, kde je moře jen 39 km široké, ale byl by asi 50 km dlouhý. Moře je nejvýš 60 m hluboké a tunel 40 metrů pod dnem by byl úplně bezpečný. Vrtání ve vápenci by bylo lehké a šlo by rychle.

124.

Arturovi pošle lístek s omluvou, že nemůže přijíti a stokrát malomocně klesly jí ruce, jako by neměla sil něco takového udělati.

Co mi chce, co se se mnou stane, mučila se, vymýšlejíc si, proč ji donutil, aby se s ním setkala. Její předrážděná obrazotvornost kreslila jí různé vzrušující scény, jež na chvíli ji zachvívaly, jež však potom odmítala jako pošetilé a hloupé. Na konec dvě možnosti se v ní ustálily. Buď chce násilím ji donutit, aby mu byla předmětem kratochvíle, nebo jí chce snad říci něco, co dosud před ní tajil a ostýchal se říci. První domněnce nechtělo se jí jaksi uvěřiti. Představa Arturova byla v její mysli příliš ušlechtilá, aby ho byla mohla považovati za schopna něčeho nízkého. Ale co by jí mohl nového a důležitého říci, co by nemohl pověděti jí na veřejném místě?

Snad jí chce říci, že ji má rád. A kdykoliv tato možnost ji napadla, mrazivé chvění projelo jejími údy a cosi velkého a neznámého vstávalo v její duši. Bylo by možno, aby ji miloval? Bylo by možno, aby byla v jeho srdci rozžehla světlo, které se stává počátkem největší slasti? A je-li tomu tak, co mu odpoví? Rozčileně se ujišťovala, že ho odmítne, že mu poukáže na nemožnost takových snů a že mu řekne, že ona ho nemiluje.

121.

kterým by si projevili bývalou lásku.

Bylo zvláštní, jak rychle v něm rostla nenávist k Alici a jak úporně shledával vše, co by jí mohl vytknouti. Snad kdyby bývala byla přítomna, nebyl by se zdržel kousavých poznámek. Netrpělivě se díval na hodiny, brzo-li bude večeře a když při večeři si teta posteskla, že ji vyjížďka unavila, horlivě ji pobízel, aby šla brzy na odpočinek. Byl tak starostliv, že nakazil také strýce, jenž se odřekl doutníku a provázel hraběnku do ložnice.

Artur zapáliv si doutník vzal klobouk a vyšel před zámek. Ale nešel na stranu parku, nýbrž na opačnou. Vzpomínal vychytralosti služebnictva, které by, kdyby dlouho nepřicházel, pojalo podezření a proto prošed volně malým parkem před zámkem, vyšel na silnici, běžící kolem zdi.

Sotva se ocitl venku, zrychlil svůj krok, pustil se směrem jižním kolem zdi, přešel kolem rohu a nyní spěchal kolem zdi, jež čelem byla k jihu obrácena. Travnatá mez tlumila jeho kroky a stromy z parku vrhaly stín, takže ho nebylo viděti.

Večer byl tichý a teplý. Jasná obloha byla sice temná, ale modř i tmou prosvitala. Na mezi zpívali cvrčci a z rybníka v parku

Tunel by měl dvě souběžné galerie, každou by procházela jedna železniční trať a jedna automobilová silnice. Počítá se, že by tunelem projíždělo denně ne méně 10.000 automobilů oběma směry, takže by se i při malém poplatku rychle zaplatil. Kapitál pro stavbu může být velmi lehce zajištěn.

Jak měříme ve vesmíru?

O vesmíru panuje řada domněnek: některé potvrzují nekonečnost, jiné konečnost a zdánlivost. Pro měření vzdálenosti stálic musíme si zvoliti podivnou jednotku míry, t. zv. „nebeský metr“, který je vyjádřen počtem pozemských km, které uběhne světlo (při rychlosti 300.000 km za vteřinu) za 1 rok (365$^1/_4$ dne). Je jich hezká řádka: 9 bilionů, 467.280 milionů kilometrů. Představiti si tento „metr nebes“ v pouzdře, jako máme na pásma, je věru nemožno. Nyní měříme vesmír a začneme nejbližší stálicí a Centauri v Malém medvědu. Ta je vzdálena pouhých 4.3 světel. roku, t. j. 4.2x9.467.280.000 km. Přepočítavati vzdálenosti na rychlosti známých vozidel je ještě příliš složitým úkolem k pochopení, když jen vzdálenost 384.000 km (měsíc od země) dá se šlapati 8 let, 9 měsíců a 8 dní při ostré chůzi. Dělostřelec by vrhl kouli na měsíc při dnešní technice už za 20 hodin; světlo by vyhledalo zemi za 1$^3/_5$ vteřiny a zvuk amplionu došel by nás teprve za 13$^1/_2$ dne.

Zralá jablka nedovolují bramborům klíčit.

Posypou-li se brambory, uložené ve sklepě, slupkami ze zralých jablek, hrušek aneb plodu hlohu, nevyrazí. Tímto zjevem se zabýval dr. O. H. Elmer z amerického ministerstva zemědělství a hledal činitele, který jej vyvolává. Zjistil, že brambory v přítomnosti jablečných slupek mnohem rychleji dýchají a probíhají v nich rychleji pochody, které s dýcháním souvisejí. Tím se brání spícím pupenům vyrašit. Dr. Elmer zjistil dále, že činitelem, který takto na brambory působí, je plyn ethylen. Vylučuje se z jablečných a hruškových slupek. To vedlo k tomu, že se počalo užívati ethylenu jako prostředí, v němž se plody citrusové a jiné daleko dopravované udržují svěží a dozrávají.

Víno v plechovkách.

Kalifornští vinaři počali plniti víno místo do sudů a lahví do plechovek, které se hermeticky uzavírají. Tento způsob má velké přednosti: levnou a bezpečnou dopravu, protože nádoby jsou nerozbitné a víno je velmi dlouho chráněno před zkysáním.

Černá růže vypěstována.

Katolickému knězi P. Schoenerovi ze Santa Barbara v Kalifornii poštěstilo se uskutečniti dávný sen všech pěstitelů růží, vypěstoval černou růži. Po dlouholetém neúnavném úsilí a hledání vypiplal 75letý pan farář růži, jež má nejen načernalé listí, ale také jako uhlí černé, opojně vonné květy bez lesku.

Populace v Anglii.

V Anglii je 1.560.000 manželství bezdětných a 3 miliony manželství mají jen po jednom dítěti.

Populace v Japonsku.

Dne 1. října 1936 bylo provedeno sčítání, jímž se zjistilo, že Japonsko má 70,258.000 obyvatel, t. j. o 1,004.052 hlav více než roku 1935. Zvláště pak vyrostlo Tokio, které má dnes přes 6 milionů obyvatel a stal se tak třetím největším městem světa po New Yorku a Londýně, při čemž předstihlo Paříž, Berlín, Chicago, Buenos Aires, Leningrad, Moskvu, Vídeň a Šanghaj. Druhé největší město Japonska je Osaka, má 3,101.900 obyvatel.

Družstevnictví v Československu.

Koncem roku 1935 existovalo v Československu 16.832 družstev. Z toho bylo družstev úvěrních 7.571 a sice: 4.376 Kampeliček, 1.516 občanských záložen a 1.143 úvěrních družstev na Slovensku a Podkarpatské Rusi. Neúvěrních družstev bylo úhrnem 9.261. Z toho připadlo 1.279 na zemědělská družstva nákupní a prodejní 1.590 bylo zemědělských družstev výrobních. Jiných družstev zemědělských bylo 2.500. Živnostenských družstev bylo úhrnem 1.497.

Hospodářský zpravodaj.

Význam odrůd bramborových.

Výnos bramborů jest značně, odvislý od určité odrůdy. Velmi názorně o tom mluví odrůdový pokus, provedený letošního roku v hospodářství V. Jansy v Lýšči u Lucka.

Jako sadby použito 7 odrůd, doporučovaných pokusnou stanicí v Bivakách u Lucka a sice: 1. Parnasia, 2.

zaječeli chvílemi rackové. Jinak se ani lístek nehnul. Za lesy vycházel měsíc a jeho bledé světlo počalo se rozkládati po větvoví, stříbříc je a potahujíc sítí podivných forem. Vrchní listí bylo jako tekutým kovem polité a na spodní padal úsvit, prodíraje se až dolů k zemi, kde se třásl jako oči neznámých bytostí, vykukujících za nočního ticha z útrob zemských. Artur si toho nevšímal, proň byl měsíc nevítaným společníkem, a proto se držel při zdi, kde panovalo přítmí. Opatrně se rozhlížeje došel k mezi, která vybíhala hezky vysoko ke zdi a právě nade zdí ležela silná větev javoru. Nerozmýšlel se dlouho, vyskočil, aby uchopil větev a vymrštiv se, vyšplhal se na zeď. Na okamžik se zastavil, aby se podíval, není-li nikoho nablízku, přesvědčiv se však, že tu nikoho není, svezl se se zdi dolů do houštiny. Větev ho sice šlehla přes ruku, až ho to bolelo, ale nedbaje toho, prodral se na cestu a rozhlédl se, kde je. Ano, správně šel, byl nedaleko pavilonu.

S tlukoucím srdcem přiblížil se k pavilonu. Nebyl zde dosud nikdo. Vrátil se tedy a obešel stezky, aby se znovu přesvědčil, budou-li sami, a když si byl jist, že nikoho tu není a nikdo jich nemůže poslouchati, vrátil se zase do pavilonu a usednuv, čekal. Hra měsíčního světla se opakovala na volném

prostranství před pavilonem a dodávala místu groteskního půvabu. On však, jako by všechny své smysly soustředil ve sluch, čekal, brzo li zaslechne její kroky.

Přijde, či nepřijde, stála přemítal. Uvěřila mu, či ho jen uchlácholila slibem a kdesi doma vykládá, jaký je mladý baron záletník. Nejistota ho rozpalovala a množila v něm muka. Byl tak vzrušen, že v něm vznikalo odhodlání jíti až k domku zahradníkovu, nepřijde-li Milada.

Přišla.

Najednou se objevila a spatřil ji teprve, když již byla několik kroků od pavilonu. Šla po trávníku, aby nebylo jejích kroků slyšeti a teprve u pavilonu sestoupila na cestu. Artur netušil, že tam stála dlouhou dobu ukryta ve stínu, pozorujíc ho. Bojovala také veliký boj snad větší, než Artur sám.

Od oné chvíle, ve které slíbila, že se s ním setká, jako by závrať se o ni pokoušela. Ruce se jí chvěly a ztratila zájem o své okolí. Nevěděla co ti, kteří ji oslovovali, povídají a její odpovědi byly buď jednoslabičné, nebo vůbec neodpovídala. Ptali se jí, je-li nemocná a ona s nuceným úsměvem lhala, že ji bolí hlava. Tím se jaksi omluvila a cítíc dobře, jak snadno by se prozradila, raději se každému vyhýbala... Stokrát byla odhodlána, že

Jubel, 3. Wolfmann Daňkovski, 4. Pepo, 5. Rozafolie, 6 Hindenburg, 7. Deodara. Sadbové brambory poskytla státní rolnická škola v Trostenci. Pokus proveden na lehčí půdě písčito-humusní, spodina čistý písek. Před chozí plodiny byly tyto: v r. 1934 jará pšenice na střední dávce chlévského hnoje, v následujícím roce žito.

CENY OBILÍ.

Záznam 11.I. soukromého obchodu—zač kupuje.

Žito	zl. 18 50	za 100 kg	
Pšenice	„ 24.00	„	
Ječmen	„ 20.00	„	
Oves	„ 15.50	„	
Hrečka	„ .—	„	
Proso	„ .—	„	
Řepák	„ 45.50	„	
Hrách	„ .—	„	
Fasole	„ 21.00	„	
Mák	„ 88.00	„	
Jetel	„100.00	„	

Strnisko podmítnuto koncem srpna a hluboká orba (asi do 16 cm.) provedena v prosinci. Záhy na jaře dvákráte vláčeno, kypřeno kultivátorem. Načež vyvezen chlévský hnůj kolem 40 fůr na hektár a 10—11 dubna zaorán do hloubky 10 cm.

Sadba provedena dne 6. května na parcelách o velikosti 50 met. čtv., vzdálenost řádku 50 cm. rovněž tak daleko kladeny, hlízy v řádkách. Pokusy opakováno pětkráte. Na každé parceli vysázeno 200 kusů. Řádky provedeny rádlem, hlízy kladeny v křížovatkách těchto z linkami markéru, načež zahrnutý motykou. U velkých odrud (Hindenburg, Pepo), hlízy krájeny však stejnoměrne velikosti (kolem 80 gr. váhy), menší odrůdy sázeny většinou celé. Pokusné pole uváleno, jelikož bylo suché jaro; mělká zadělávka sadby znemožnila vláčení. Po vzejiti bramborů následovala první oborávka aby se zničil vzešlý plevel: těmuž účelu sloužily 3 další oborávky, následující za sebou v dvoutýdenních obdobích.

Výsledky sklizně překvapily veškeré očekávaní.

Název odrůdy	Sklizeň hlíz q.
Pepo	411·0
Rozafolie	349 6
Jubel	334·0
Parnasia	323·6
Deodara	318.4
Hindenburg	310 0
Wolfmann Daňkovski	297·6

Bezesporu příznivý vliv odehrála zde vedle volby výnosných odrůd též změna půdy. Brambory přišli z horších půdních podmínek (v Trostenci je čistý bílý písek) do stanoviště poněkud lepšího (písek šedivý, prohozený humusem.)

Nutno uvésti, že v zdejším hospodářství již od několika let pěstované brambory dali sotva poloviční zklizně oproti sortě Pepo, byly drobné a postiženy různými degeneračními chorobami.

Výše uvedený odrůdový pokus názorně ilustruje, že správná volba odrudy odpovídající místním půdním a vegetačním podmínkám je otázkou velmi duležitou, chceme-li dociliti uspokojivého výnosu.

Inž. V. Jansa.

Z Chmelného trhu.

CHMEL.

Žatec, dne 8. ledna 1937.

Zájem o žatecké chmele přenesl se z minulého roku i do prvého týdne nového roku. Hledány hlavně střední a dobré střední druhy a došlo k četným obratům jak na trhu v Žatci tak i na venkově. Ve zmenšené míře byla poptávka po prima chmelích. Při nezměněné tendenci pochybují se ceny žateckého chmele na stejné výši od Kč. 700. — až do 1,200. — za 50 kg.

Kupováno pro účely domácí i cizí.

Veřejná známkovna chmele v Žatci ověřila a vyexpedovala dodnes již 61.800 žoků v čisté váze 142.000 cel. centů á 50 kg žateckého chmele loňské sklizně.

Český odbor Jednoty chmelařské v Žatci.

Celé Volyni jsou známa
nejchutnější piva
z parostrojního pivovaru

V. ZEMANA v Lucku.

Specialita pivovaru
— „SAKURA“. —

Doporučuj všude
tohoto českého podniku
znamenitý mok.

Inserujte u nás!!!

Rovno.
Všichni kupujeme u firmy **G. VUGMEJSTER,** ul. 3. Maje 129.,
poněvadž všechny větší textilní továrny zřídily u firmy G. Vugmejster své komisní sklady a jmenovitě:

1) Továrna soukenného zboží F. Rabinowitz & Synové — Bělsko.
2) Továrna soukenného zboží H. Landsberg, Akc. Sp.
3) Továrna výrobků hedvábných Akc. Sp. Klinge & Schulz.
4) Továrna vlněného a kamgarového zboží P. Gerszowski & Sp.
5) Továrna plyše Teodor Finster.

Na skladě stále obrovský výběr nejnovějších výrobků těchto továren a rovněž výrobků žirardovských závodů jako: plátna lněná a bavlněná, brezenty a j.

Ceny tovární — bez smlouvání!

Vlněné látky na paleta a mužské úbory od 5 zl, za metr.

Mimo toho na skladě G. Vugmejstra je stálý výběr kožešin a hotových kožešinových palet francouzských façon, a to: pižmovcových, fokových, hříběčích, teletinových, krtkových, murmlových a j.

Ceny nejnižší!

NEKUPUJTE, POKUD JSTE SE NEINFORMOVAL U NÁS a nechybíte!

Czeska Spółdzielnia Rolniczo-Handlowa w Równem

(ČESKÉ HOSPODÁŘSKÉ DRUŽSTVO v ROVNĚ) ul. 3. Máje 149

dodá Vám levné a na výhodných podmínkách:

Semena: burákové, mrkev krmná a lucen —

Hnojiva umělá:

Kainit, sůl draselnou, Kalimag výroby akc. společn. „Eksplotacja soli potasowej.“ Lwów plac Smolki č. 5.
Superfosfat — Zjednoczenie Fabryk Superfosfatowych w Polsce, Warszawa Kredytowa 4.
Dusikatá hnojiva a supertomasina výroby stát. továren dusikatých látek w Mościcach i Chorzowie.

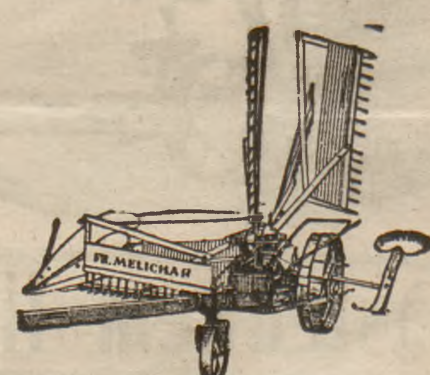
Hospodářské stroje:

Pluhy, kultivátory, orig. „BÄCHER“. a také UNIA dříve „WIENTZKI“, kruhadla orig. „BOREK“.
Triery „PFÖNIX“. Čisticí mlýnky orig. „EXNER — KAUB“.
Secí stroje lžičkové a trýbkové různých velikosti i kombinované, výrobek světoznámých továren

Melichar—Umrath i S-ka.

Lwów, Grodecka 61.

a také ŽACÍ STROJE s olejovou lázní neb obyčejné.

SOUČÁSTKY K ŽACÍM STROJŮM: DEERYNG,
MAC-CORMICK, MELICHAR A JINÝM.

Sklady: Rovno, ul. 3-go Maja 149; Kvasilov, u p. V. Červenky; Volkov, u p. V. Mráčka. Zdolbunov, u pp. Jar. Otmara a V. Kloučka; Luck, Hnidava u p. Em. Rektora.

Adresa redakce a administrace: Kwasiłów na Wołyniu. Tiskne a vydává Vydavatelství a tiskárna „Hlas Volyně“ spol. s r. o. Odpovědný redaktor V. Perný. Roční předplatné 10 zl., čtvrtletně — 3 zl. Do zahraničí o 2 zl. 50 gr. ročně více. Cena inserátu: vel. 1/12 zadních stránek 6 zl. za jednou. V předu o 50% dráže. Při delší inserci značná sleva.